

- 4) przekazuje wniosek wraz z aktami sprawy superarbitrowi, wzywając go do objęcia przewodnictwa w zespole orzekającym;
- 5) jeżeli sprawa jest większej wagi, wzywa obie strony do wspólnego dodatkowego wyznaczenia z listy superarbitrów dwóch członków zespołu orzekającego w określonym terminie, a po bezskutecznym upływie terminu dokonuje dodatkowego wyznaczenia dwóch członków zespołu orzekającego.

§ 8. 1. Superarbitr wyznacza miejsce i termin rozprawy i zarządza doręczenie wezwania na rozprawę stronom i arbitrom oraz zawiadomienia o rozprawie zarządowi głównemu właściwego związku zawodowego, a w razie potrzeby i innym instytucjom.

2. Wezwania na rozprawę i zawiadomienia o rozprawie powinny być doręczone przynajmniej na 7 dni przed terminem rozprawy.

§ 9. Na rozprawie przedstawiciele stron oraz zarządu głównego właściwego związku zawodowego mogą zgłaszać oświadczenia i wnioski.

§ 10. 1. Komisja wydaje orzeczenie wraz z uzasadnieniem bezpośrednio po przeprowadzeniu rozprawy.

2. Orzeczenie zapada większością głosów członków zespołu orzekającego obecnych na rozprawie. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego zespołu.

3. Orzeczenie komisji podpisują członkowie zespołu orzekającego obecni na rozprawie. Członek zespołu, którego zdanie nie zostało uwzględnione, podpisuje orzeczenie z zaznaczeniem zdania odrębnego i krótkim uzasadnieniem jego stanowiska.

4. Z przebiegu rozprawy sporządza się protokół.

§ 11. 1. Prezes komisji w terminie 10 dni od daty wydania orzeczenia komisji przedstawia wydane orzeczenie wraz z uzasadnieniem właściwemu ministrowi, a jeżeli przedsiębiorstwo podlega radzie narodowej — prezydium właściwej rady narodowej. Odpis orzeczenia prezes komisji przesyła zarządowi głównemu właściwego związku zawodowego.

2. Po upływie 14 dni od złożenia orzeczenia właściwemu ministrowi (prezydium rady narodowej) i nieotrzymaniu decyzji uchylającej orzeczenie (§ 10 ust. 2 uchwały) prezes komisji przesyła niezwłocznie wydane orzeczenie stronom z zaznaczeniem, że jest ono prawomocne.

§ 12. W razie uchylenia orzeczenia komisji przez właściwego ministra (prezydium rady narodowej) prezes komisji zawiadamia o tym strony i zarząd główny właściwego związku zawodowego oraz wzywa każdą ze stron do wyznaczenia w określonym terminie innego arbitra oraz do wspólnego wyznaczenia w określonym terminie z listy superarbitrów dwóch dodatkowych członków zespołu orzekającego (§ 11 uchwały) oraz innego superarbitra.

§ 13. 1. W przypadkach określonych w § 12 spór rozpatruje komisja w zwiększonym zespole orzekającym (§ 11 uchwały).

2. Wydane orzeczenie jest ostateczne.

3. Prezes komisji przesyła niezwłocznie stronom orzeczenie z zaznaczeniem, że jest ono prawomocne.

4. Odpis orzeczenia prezes komisji przesyła do wiadomości właściwemu ministrowi (prezydium rady narodowej) oraz zarządowi głównemu właściwego związku zawodowego.

§ 14. 1. Spór przekazany do rozstrzygnięcia w postępowaniu przed komisją powinien być rozpatrzony bez zwłoki.

2. W razie niewydania w sporze orzeczenia komisji w okresie 60 dni od złożenia wniosku prezes komisji składa właściwemu ministrowi sprawozdanie o przyczynach przeciągania się sporu.

§ 15. Prezes komisji przesyła sekretariatowi Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów odpisy prawomocnych orzeczeń wydanych w postępowaniu przed komisją.

§ 16. Przepisy regulaminu dotyczące ministrów stosuje się również do urzędów centralnych i ich kierowników.

§ 17. Czynności kancelaryjne i biurowe w zakresie obsługi zespołów orzekających (wezwania na rozprawę, prowadzenie korespondencji, przepisywanie orzeczeń) prowadzi sekretariat komisji.

450

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

z dnia 26 sierpnia 1957 r.

w sprawie jednostek właściwych do przyjmowania zamówień na surowce i wyroby ogniotrwałe oraz surowce wtórne wyrobów ogniotrwałych oraz w sprawie warunków ich dostawy w obrocie krajowym.

Na podstawie art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1956 r. o umowach dostawy pomiędzy jednostkami gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 16, poz. 87), art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 15 listopada 1956 r. o utworzeniu przy Radzie Ministrów Komisji Planowania i o zniesieniu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 54, poz. 244) oraz § 3 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 15 października 1956 r. w sprawie przydziałów, rozdzielników, uzgodnień dostaw i ogólnych warunków dostawy (Monitor Polski Nr 89, poz. 1016) — zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie dotyczy surowców i wyrobów ogniotrwałych wymienionych w aktualnym cenniku — katalogu

Centralnego Zarządu Przemysłu Materiałów Ogniotrwałych oraz surowców wtórnych wyrobów ogniotrwałych, wymienionych w § 2 pkt 4, zwanych w dalszej treści zarządzenia „materiałami ogniotrwałymi”.

§ 2. Zamówienia na materiały ogniotrwałe należy składać do:

- 1) Zagnańskich Kamieniołomów w Zagnańsku k. Kielc — na kwarcyt kielecki,
- 2) Centrali Zbytu Węgla w Katowicach — na łupek surowy łaterytowy,

- 3) właściwych terenowo wojewódzkich hurtowni materiałów budowlanych lub powiatowych związków spółdzielni „Samopomoc Chłopska” — na prostki (cegły) szamotowe gatunku D, płyty piekarskie i zaprawy szamotowe III gatunku w ilościach niepełnowagonowych,
- 4) Przedsiębiorstwa Złomu Materiałów Ogniotrwałych w Gliwicach — na surowce wtórne (złom) materiałów ogniotrwałych: szamotowych, krzemionkowych i zasadowych,
- 5) Biura Zbytu Materiałów Ogniotrwałych w Gliwicach — na pozostałe materiały ogniotrwałe, z tym że odbiorcy z resortu przemysłu ciężkiego powinni składać zamówienia na wyroby chromitowo-magnezytowe w Hucie im. Lenina — Zakład Materiałów Ogniotrwałych, przesyłając kopię zamówienia do wiadomości Biura Zbytu Materiałów Ogniotrwałych.

§ 3. 1. Zamówienia na wyroby ogniotrwałe produkowane przez zakłady nadzorowane przez Centralny Zarząd Przemysłu Metali Nieżelaznych odbiorcy nadzorowani przez Centralny Zarząd Przemysłu Metali Nieżelaznych składają wymienionemu centralnemu zarządowi.

2. Zamówienia na wyroby szamotowe produkowane przez Zakłady Elektrod Węglowych w Raciborzu odbiorcy podporządkowani Ministrowi Przemysłu Chemicznego składają do tych zakładów.

3. Zamówienia na materiały ogniotrwałe wymienione w § 2 pkt 3 w ilościach pełnowagonowych pozostali odbiorcy składają do Biura Zbytu Materiałów Ogniotrwałych w Gliwicach.

§ 4. Do warunków dostawy materiałów ogniotrwałych mają zastosowanie ogólne warunki dostawy w obrocie krajowym, wprowadzone w życie zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 15 października 1956 r. w sprawie przydziałów, rozdzielników, uzgodnień dostaw i ogólnych warunków dostawy (Monitor Polski Nr 89, poz. 1016) z następującymi wyjątkami:

1. Zamówienia należy składać:
 - a) na 120 dni przed początkiem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa — na bloki szklarskie i kształtki nie znormalizowane,

- b) na 20 dni przed miesiącem, w którym ma nastąpić dostawa — na materiały ogniotrwałe określone w § 2 pkt 3,
- c) na 30 dni przed początkiem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa — jednostkom określonym w § 3 ust. 1 i 2,
- d) na 60 dni przed początkiem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa — na pozostałe materiały ogniotrwałe oraz surowce wtórne, wymienione w § 2 pkt 4.

2. Dostawca bezpośredni, któremu przesłano zamówienie do wykonania, zwróci niezwłocznie, nie później jednak niż w ciągu 30 dni od daty otrzymania, jeden egzemplarz zamówienia po umieszczeniu na nim oświadczenia o akceptacji bez zastrzeżeń lub z zastrzeżeniami zawartymi w protokole rozbieżności.

3. W razie zamówienia wyrobów ogniotrwałych w wykonaniu specjalnym, które nie mają zastosowania w innych gałęziach przemysłu, odbiorca obowiązany jest przyjąć i zapłacić za wszystkie wyprodukowane wyroby tego rodzaju, jednak nie więcej niż —

- a) 200% zamówionej ilości — przy zamówieniu do 10 sztuk wyrobów ogniotrwałych jednego rodzaju,
- b) 150% zamówionej ilości — przy zamówieniu do 25 sztuk wyrobów ogniotrwałych jednego rodzaju,
- c) 120% zamówionej ilości — przy zamówieniu do 100 sztuk wyrobów ogniotrwałych jednego rodzaju,
- d) 105% zamówionej ilości — przy zamówieniu ponad 100 sztuk wyrobów ogniotrwałych jednego rodzaju.

§ 5. Z dniem wejścia w życie zarządzenia tracą moc dotychczasowe przepisy w przedmiocie uregulowanym zarządzeniem, a w szczególności zarządzenie Ministra Hutnictwa z dnia 17 listopada 1953 r. w sprawie trybu zaopatrzenia w surowce wtórne wyrobów ogniotrwałych (Monitor Polski Nr A-106, poz. 1449).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Przemysłu Ciężkiego: w z. F. Kaim

451

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI I GOSPODARKI WODNEJ

z dnia 24 sierpnia 1957 r.

zmieniające zarządzenie Ministra Żeglugi z dnia 24 lutego 1954 r. w sprawie książeczek żeglarskich i list załogi dla statków morskich, uprawiających żeglugę międzynarodową pod banderą polską.

§ 1. W zarządzeniu Ministra Żeglugi z dnia 24 lutego 1954 r. w sprawie książeczek żeglarskich i list załogi dla statków morskich, uprawiających żeglugę międzynarodową pod banderą polską (Monitor Polski z 1955 r. Nr 4, poz. 58), wprowadza się następujące zmiany:

1) § 4 otrzymuje brzmienie:

- „§ 4. 1. Osoby ubiegające się o wydanie książeczki żeglarskiej powinny złożyć u armatora, na którego statek zamierzają się zaciągnąć — podanie, do którego należy dołączyć:
- 1) dokumenty wydane przez urząd stanu cywilnego stwierdzające stan cywilny oraz rodzinny, jeśli kandydat jest żonaty,
 - 2) ankietę personalną oraz życiorys,
 - 3) dokumenty stwierdzające kwalifikacje zawodowe,
 - 4) opinie z poprzednich miejsc pracy,

- 5) świadectwo lekarskie stwierdzające przydatność do określonej pracy na statku,
- 6) 4 fotografie o rozmiarach 4,5 × 6 cm na białym tle.

2. Osoby wymienione w ust. 1 powinny przy składaniu podania okazać dowód osobisty oraz dokument stwierdzający stosunek do powszechnego obowiązku służby wojskowej.”;

2) § 11 otrzymuje brzmienie:

- „§ 11. 1. W zależności od wniosku urzędy morskie wystawiają książeczki żeglarskie:
- na czas nie oznaczony,
 - na czas oznaczony, nie dłuższy jednak niż jeden rok,
 - na czas określonej podróży.
2. Urzędy konsularne za granicą wystawiają książeczki żeglarskie tylko na określoną podróż.